

PENDAKWA RAYA v MOHD ZAMRI BIN SAIDIN

CaseAnalysis

| [2020] MLJU 2396

Pendakwa Raya lwn Mohd Zamri bin Saidin [2020] MLJU 2396

Malayan Law Journal Unreported

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR)

AHMAD SHAHRIR MOHD SALLEH PK

PERBICARAAN JENAYAH NO WA – 45A – 34 – 06 TAHUN 2018

30 December 2020

Fatin Hanum bt Abdul Hadi (Timbalan Pendakwa Raya) bagi pihak pendakwaan.

*Luqman bin Mazlan (Rosal Azimin bin Ahmad dan Muhammad Amiraizat bin Abdul Rani
bersamanya) (Shamsuddin & Co) bagi pihak tertuduh.*

Ahmad Shahrir Mohd Salleh PK:

PENGHAKIMANPengenalan

[1]Tertuduh menghadapi 2 pertuduhan, masing-masing bagi kesalahan mengedar dadah berbahaya di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952. Di akhir kes pendakwaan,

—
(a) bagi pertuduhan pertama, Mahkamah mendapati pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes *prima facie*. Tertuduh telah diperintah untuk membela diri,

(b) bagi pertuduhan kedua, Mahkamah mendapati pihak pendakwaan telah gagal membuktikan satu kes *prima facie*. Tertuduh telah dilepas dan dibebaskan tanpa dipanggil membela diri.

Pertuduhan

[2]Pertuduhan-pertuduhan terhadap tertuduh adalah seperti berikut:

Pertuduhan pertama

“Bahawa kamu pada 08.03.2018 jam lebih kurang 3:45 petang, di tepi jalan hadapan rumah No. 22, Jalan Puan, Kampung Baru, di dalam Daerah Dang Wangi, Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, didapati telah mengedar dadah berbahaya, iaitu 488 gram Cannabis. Oleh yang demikian, kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 dan boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama.”.

Pertuduhan kedua

“Bahawa kamu pada 08.03.2018 jam lebih kurang 4:20 petang, di kaki lima luar bersebelahan pintu utama sebuah rumah tidak bernombor di dalam kawasan alamat No. 71, Jalan Hamzah, Kampung Baru, di dalam Daerah Dang Wangi, Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, didapati telah mengedar dadah berbahaya, iaitu 37,883 gram Cannabis. Oleh yang demikian, kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 dan boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama.”.

Kes pendakwaan

[3]Pada 08.03.2018, ASP Hisam bin Abu (SP2) dari Bahagian Siasatan Jenayah Narkotik, Ibu Pejabat Polis Daerah Dang Wangi, Kuala Lumpur telah mengetuai sepasukan 10 orang anggota polis bagi tujuan menjalankan operasi mengekang penyalahgunaan dan pengedaran dadah. Operasi ini dikenali sebagai “Ops Tapis”. Selesai taklimat, SP2 dan pasukannya bergerak ke kawasan Kampung Baru, Kuala Lumpur dan membuat intipan.

[4]Pada jam lebih kurang 3:45 petang, kelihatan sebuah motorsikal yang ditunggangi oleh tertuduh berhenti di hadapan sebuah rumah. Motorsikal itu ialah sebuah motorsikal berwarna hitam jenis Yamaha LC135 dengan nombor pendaftaran W 738 V. Rumah itu ialah No. 22, Jalan Puan, Kampung Baru, Kuala Lumpur.

[5]SP2 bersama pasukannya terus bertindak menahan tertuduh dan melakukan pemeriksaan setelah memperkenalkan diri dan pasukannya. Setelah tubuh badan tertuduh diperiksa, tiada apa-apa barang menyalahi undang-undang yang dijumpai. Apabila motorsikal Yamaha itu diperiksa, SP2 menjumpai satu plastik hitam yang terletak dalam raga motorsikal. Dalam plastik hitam itu, SP2 menjumpai 30 plastik kecil lutsinar yang setiap satunya mengandungi bahan tumbuhan mampat kering yang disyakki ganja. SP2 juga merampas kunci motorsikal Yamaha (Eksibit P34B) tersebut. Pada rangkai kunci motorsikal itu, terdapat juga 2 batang lagi anak kunci.

[6]Lanjutan daripada soal siasat, tertuduh telah memandu arah SP2 dan pasukannya ke sebuah rumah tidak bernombor yang terletak dalam kawasan rumah yang beralamat di No. 71, Jalan Hamzah, Kampung Baru, Kuala Lumpur. SP2 dan pasukannya sampai ke kawasan rumah tersebut pada jam lebih kurang 4:20 petang.

[7]Di rumah tidak bernombor itu, kelihatan sebuah kabinet besi yang terletak di luar rumah berhampiran pintu. Kabinet besi itu mempunyai 4 laci. Salah satu anak kunci (Eksibit P34A) yang dirampas dari rangkai kunci motorsikal Yamaha tadi boleh digunakan untuk membuka kabinet besi tersebut. Dalam kabinet besi itu —

- (a) dalam laci pertama terdapat 5 beg plastik kosong berwarna hitam dan 2 beg plastik kosong berwarna putih,
- (b) dalam laci kedua terdapat 3 beg plastik kosong berwarna oren,
- (c) dalam laci ketiga terdapat —
 - (i) 1 beg plastik berwarna hitam. Dalam beg plastik hitam ini, terdapat 25 plastik lutsinar yang setiap satunya mengandungi ketulan mampat daun- daun kering yang disyakki ganja,
 - (ii) 14 ketulan mampat daun-daun kering disyakki ganja yang setiap satunya dibaluti plastik lutsinar, dan
- (d) dalam laci keempat terdapat 24 ketulan mampat daun- daun kering disyakki ganja yang setiap satunya dibaluti plastik lutsinar.

[8]Setelah kabinet besi di luar rumah tidak bernombor itu selesai diperiksa, SP2 dan pasukannya masuk ke dalam rumah tidak bernombor itu dan membuat pemeriksaan. Pintu rumah tidak bernombor itu dibuka dengan menggunakan salah satu anak kunci (Eksibit P34C) yang terdapat pada rangkaian kunci motorsikal tersebut. Tiada apa-apa barang menyalahi undang-undang yang ditemui dalam rumah tidak bernombor itu. Walau bagaimana pun, SP2 telah mengambil sehelai tuala dan sehelai baju T pada ampaian yang terdapat dalam rumah tidak bernombor tersebut.

[9]Ahli kimia, Wan Rahimah binti Wan Ahmad (SP4), telah menganalisis ketulan mampat daun-daun kering disyakki ganja yang dirampas oleh SP2 dari raga motorsikal Yamaha dan juga dalam kabinet besi di luar rumah tidak bernombor tersebut. SP4 mengesahkan bahawa ketulan mampat daun-daun kering disyakki ganja itu adalah Cannabis seperti yang ditakrifkan di bawah Akta Dadah Berbahaya 1952. SP4 mengesahkan berat Cannabis itu ialah seperti berikut:

- (a) bagi Cannabis yang dijumpai dalam raga motorsikal Yamaha tersebut, jumlah beratnya ialah 488 gram,
- (b) bagi Cannabis yang dijumpai dalam kabinet besi di luar rumah tidak bernombor itu, jumlah beratnya ialah 37,883 gram.

[10]SP4 juga telah menyediakan laporan kimia bagi mendokumenkan hasil analisisnya, iaitu —

- (a) laporan kimia bernombor makmal: 18 – FR – B – 05935 (Eksibit P30) bagi Cannabis yang dijumpai dalam raga motorsikal, dan
- (b) laporan kimia bernombor makmal: 18 – FR – B – 05936 (Eksibit P31) bagi Cannabis yang dijumpai dalam kabinet besi di luar rumah tidak bernombor.

[11]Sehelai tuala dan sehelai baju T pada ampaian yang terdapat dalam rumah tidak bernombor itu yang diambil oleh SP2 telah dihantar ke Jabatan Kimia Malaysia bagi tujuan mengesan profil DNA. Berdasarkan laporan analisis DNA bernombor makmal: 18 – FR – B – 05952 (Eksibit P40) yang dikeluarkan oleh ahli kimia, Jayasilan a/l Sinnathurai (SP5), hasil analisisnya mendapati

bahawa profil DNA yang diperolehi daripada tuala dan baju tersebut berpadanan dengan profil DNA tertuduh.

[12]Motosikal Yamaha yang ditunggangi tertuduh semasa tarikh kejadian didaftarkan atas nama tertuduh. Rekod maklumat terperinci kenderaan yang dikeluarkan oleh Jabatan Pengangkutan Jalan (Eksibit P63) mengesahkan fakta ini.

[13]Pegawai penyiasat, Inspektor Muhamad Syamil bin Ahmad Nasir (SP9), dalam keterangannya menyatakan bahawa dalam siasatannya, beliau telah merakam percakapan seorang lelaki bernama Mazli bin Mashud. Menurut SP9, Mazli adalah orang yang menerima bayaran sewa bagi rumah dalam kawasan alamat No. 71, Jalan Hamzah, Kampung Baru, Kuala Lumpur. Walau bagaimana pun, Mazli telah meninggal dunia pada 27.04.2018 (Eksibit P55).

Ringkasan hujahHujah pendakwaan

[14]Hujah TPR yang terpelajar boleh diringkaskan seperti berikut:

Pertuduhan pertama

- (a) keterangan ahli kimia (SP4) membuktikan bahawa ketulan mampat daun-daun kering disyakki ganja yang dirampas oleh SP2 dari raga motosikal Yamaha dan juga dalam kabinet besi di luar rumah tidak bernombor tersebut adalah Cannabis seperti yang ditakrifkan di bawah Akta Dadah Berbahaya 1952,
- (b) motosikal Yamaha itu dimiliki oleh tertuduh,
- (c) Cannabis yang dijumpai dalam raga motosikal Yamaha tersebut berada dalam kawalan eksklusif tertuduh dan tertuduh mempunyai jagaan dan kawalan fizikal terhadapnya,
- (d) anggapan milikan dan pengetahuan di bawah seksyen 37(d) Akta Dadah Berbahaya 1952 terpakai terhadap tertuduh,
- (e) ingredien mengedar dibuktikan dengan bergantung kepada tafsiran seksyen 2 Akta Dadah Berbahaya 1952, iaitu bagi perbuatan “menghantar”,

Pertuduhan kedua

- (f) keterangan ahli kimia (SP4) membuktikan bahawa ketulan mampat daun-daun kering disyakki ganja dalam kabinet besi di luar rumah tidak bernombor tersebut adalah Cannabis seperti yang ditakrifkan di bawah Akta Dadah Berbahaya 1952,
- (g) tertuduh adalah penyewa rumah tidak bernombor dalam kawasan alamat No. 71, Jalan Hamzah tersebut,

- (h) tertuduh mempunyai milikan eksklusif kabinet besi yang ditemui di luar rumah tidak bernombor tersebut serta mempunyai jagaan dan kawalan dadah berbahaya yang ditemui dalam kabinet besi itu berdasarkan kunci kabinet besi yang dirampas daripada tertuduh,
- (i) anggapan milikan dan pengetahuan di bawah seksyen 37(d) Akta Dadah Berbahaya 1952 terpakai terhadap tertuduh,
- (j) ingredien mengedar dibuktikan berdasarkan kuantiti dadah berbahaya yang banyak.

Hujah pembelaan

[15]Hujah pembelaan boleh diringkaskan seperti berikut:

Pertuduhan pertama

- (a) wujud percanggahan keterangan di antara SP2 (ketua pasukan serbuan) dan SP7 (anggota serbuan) mengenai adanya serbuan terdahulu di rumah No. 22 Jalan Puan, Kampung Baru, Kuala Lumpur dan penangkapan Osman yang dikatakan menghuni rumah itu sebelum tertuduh ditahan,
- (b) plastik hitam yang mengandungi dadah berbahaya bagi pertuduhan pertama itu tidak dijumpai dalam raga motorsikal Yamaha tersebut tetapi ditemui di rumah No. 22 tersebut dan diletakkan ke dalam raga motorsikal. Kejadian ini dilihat oleh Osman yang merupakan saksi mata,
- (c) *Pertuduhan kedua*
- (d) kabinet besi itu yang terletak di luar rumah tidak bernombor tersebut tidak berada dalam kawalan eksklusif tertuduh,
- (e) bukan tertuduh seorang yang mempunyai akses terhadap kawasan tempat kejadian kerana pintu pagar utama sentiasa berada dalam keadaan terbuka,
- (f) tiada keterangan yang menunjukkan kabinet besi itu berkunci semasa serbuan dan pemeriksaan dilakukan.

Penilaian keterangan dan dapatan di akhir kes pendakwaanPrinsip kes prima facie

[16]Tugas Mahkamah di akhir kes pendakwaan ialah memutuskan sama ada pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh. Ini ialah kedudukan undang-undang seperti yang diperuntukkan di bawah seksyen 180(1) Kanun Prosedur Jenayah.

[17]Dalam memutuskan sama ada pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes

prima facie terhadap tertuduh, Mahkamah bertanggungjawab mempertimbangkan keterangan kes pendakwaan dengan memberikannya satu penilaian yang maksima. Seterusnya, Mahkamah perlu mengutarakan persoalan muktamad berikut: Jika Mahkamah membuat keputusan untuk memerintahkan tertuduh membela diri dan tertuduh memilih untuk berdiam diri, adakah Mahkamah bersedia untuk mensabitkan tertuduh dengan kesalahan berdasarkan keseluruhan keterangan yang telah dikemukakan oleh pendakwaan. Jika jawapan bagi persoalan ini adalah “Ya”, maka tertuduh mestilah diperintahkan untuk membela diri. Jika jawapan bagi persoalan ini adalah “Tidak”, maka kes *prima facie* adalah tidak berjaya dibuktikan dan tertuduh hendaklah dilepas dan dibebaskan tanpa dipanggil untuk membela diri. (Rujuk kes- kes: *Mat v. Public Prosecutor* [1963] 1 LNS 82; ; [1963] MLJ 263, *Balachandran v. PP* [2005] 1 CLJ 85 FC; ; [2005] 2 MLJ 301; ; [2004] 2 MLRA 547; ; [2005] 1 AMR 321).

[18]Ini melibatkan penilaian kredibiliti saksi-saksi pendakwaan dan penggunaan inferen-inferen yang boleh disokong oleh keterangan kes pendakwaan. Dalam keadaan ini, jika keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan menyokong tentang wujudnya dua atau lebih inferen dan salah satunya ialah inferen yang memihak kepada tertuduh, maka Mahkamah mempunyai tanggungjawab untuk menggunakan inferen yang memihak kepada tertuduh. (Rujuk kes: *PP v. Mohd Radzi Abu Bakar* [2006] 1 CLJ 457 FC; ; [2005] 6 MLJ 393; ; [2005] 2 MLRA 590; ; [2005] 6 AMR 203).

Ingredien pertuduhan

[19]Ingredien-ingredien bagi satu pertuduhan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ialah seperti berikut:

- (a) hal perkara pertuduhan ialah dadah berbahaya seperti yang ditakrifkan di bawah Akta Dadah Berbahaya 1952;
- (b) tertuduh memiliki dadah berbahaya tersebut dan mempunyai pengetahuan mengenai milikan itu; dan
- (c) tertuduh mengedar dadah berbahaya tersebut.

Kebolehpercayaan saksi-saksi

[20] Dalam menilai keterangan seseorang saksi, pendekatan yang sepatutnya diberikan hendaklah berupa suatu pendekatan yang berupaya memastikan keterangan saksi itu mempunyai ciri- ciri kebenaran apabila diteliti secara keseluruhannya. Dalam kes *Ho Sek Kong v. Public Prosecutor* [2011] 6 CLJ 522 CA; ; [2011] 5 MLJ 359; ; [2010] 4 MLRA 22; ; [2010] AMEJ 0743, Yang Arif Ahmad Maarop HMR membuat pengamatan berikut:

“Once that impression is formed, it is undoubtedly necessary for the court to scrutinise the evidence more particularly keeping in view the deficiencies, drawbacks and infirmities pointed out in the evidence as a whole and evaluate them to find out whether it is against the general tenor of the evidence given by the witness and whether the earlier evaluation of the evidence is shaken as to render it unworthy of belief (see: *State of UP v MK Anthony AIR* 1985 SC 48). The Privy Council has stated that the real tests for either accepting or rejecting the evidence of a witness are how consistent the story is with itself, how it stands the test of cross-examination, and how far it fits in with the rest of the evidence and the circumstances of the case (see: *Bhojraj v Sita Ram AIR* 1936 PC 60).”.

(Rujuk juga kes *Dato’ Seri Anwar Ibrahim v. PP & Another Appeal* [2015] 2 CLJ 145 FC; ; [2015] 1 MLRA 609).

[21] Dalam menilai kebolehpercayaan saksi-saksi pendakwaan, Mahkamah ini telah mempertimbangkan keterangan kes pendakwaan secara keseluruhan dan kebarangkalian kes. Mahkamah mendapati fakta-fakta material yang disandarkan bagi tujuan membuktikan setiap ingredien kesalahan serta fakta-fakta sampingan lain yang relevan menunjukkan kejadian yang berlaku, seperti yang dirungkaikan melalui saksi-saksi pendakwaan, adalah sejajar dengan kebarangkalian kes. Tiada juga sebarang asas munasabah untuk mengandaikan saksi-saksi pendakwaan telah membungai keterangan dan naratif kes pendakwaan. Oleh yang demikian, Mahkamah mendapati saksi-saksi pendakwaan adalah saksi- saksi yang boleh dipercayai.

Jenis dan berat dadah berbahaya bagi kedua-dua pertuduhan

[22] Jenis dan berat dadah berbahaya yang menjadi subjek setiap pertuduhan tidak dipertikaikan oleh pembelaan. Saya juga mendapati keterangan mengenai jenis dan berat dadah berbahaya tersebut yang diberi oleh ahli kimia, iaitu SP4 adalah keterangan yang boleh dipercayai.

[23] Dalam kes *Munusamy Vengadasalam v. PP* [1987] CLJ Rep 221 SC; ; [1987] 1 MLJ 492; ; [1986] 1 MLRA 292, Mahkamah Agung ketika itu memutuskan, antara lainnya, bahawa keterangan seseorang pakar seperti ahli kimia adalah wajar diterima pada nilai zahirnya melainkan keterangannya jelas tidak boleh dipercayai atau jika pembelaan mengemukakan keterangan sangkalan.

Dalam menyampaikan keputusan Mahkamah Agung, Yang Arif Mohd Azmi HMA menjelaskan selanjutnya di muka surat 226 (CLJ) seperti berikut:

“As a rule, a chemist in drug cases does not give any opinion as to ownership, control or possession of the substance sent for analysis, but he merely reports the result of the chemical examination of the substance. The only reason for sending the exhibits to the chemist is to determine its identity and to confirm what other witnesses have suspected. This type of opinion must in our view be distinguished from opinions which are of very technical or complicated nature, such as those given by handwriting, trade mark, copyright or ballistic experts. Without being derogatory it is common knowledge that even animals, such as snuff dogs when sufficiently trained, are able to detect certain dangerous drugs. *We are therefore of the view, that in this type of cases where the opinion of the chemist is confined only to the elementary nature and identity of substance, the Court is entitled to accept the opinion of the expert of its face value, unless it is inherently incredible or the defence calls evidence in rebuttal by another expert to contradict the opinion. So long as some credible evidence is given by the chemist to support his opinion, there is no necessity for him to go into details of what he did in the laboratory, step by step.*”

[Penegasan ditambah]

[24] Mahkamah ini mendapati bahawa bagi pertuduhan pertama, pendakwaan telah berjaya membuktikan dadah berbahaya yang menjadi subjek pertuduhan ialah Cannabis seberat 488 gram dan bagi pertuduhan kedua, dadah berbahaya yang menjadi subjek pertuduhan ialah Cannabis seberat 37,883 gram. Cannabis adalah dadah berbahaya seperti yang ditakrifkan di bawah Jadual Pertama Akta Dadah Berbahaya 1952.

Pertuduhan pertama Ingredien milikan

[25] TPR yang terpelajar berhujah bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan ingredien milikan dengan menggunakan anggapan di bawah seksyen 37(d) Akta Dadah Berbahaya 1952. Dalam membentur hujahnya, TPR yang terpelajar memperdebatkan bahawa dadah berbahaya dalam raga motorsikal Yamaha itu berada dalam kawalan tersendiri tertuduh

dan bukan individu lain. Oleh yang demikian, kawalan atau jagaan secara fizikal dadah berbahaya dalam raga motorsikal tersebut berada pada tertuduh. Menurut TPR yang terpelajar, keadaan ini menyebabkan anggapan di bawah seksyen 37(d) itu terpakai.

[26]Ingredien milikan melibatkan elemen kawalan atau jagaan dan pengetahuan terhadap barang yang dikatakan berada dalam milikan. Seseorang itu dikatakan mempunyai milikan sesuatu barang jika dia berada dalam suatu keadaan yang membolehkan dia berurusan dengan barang itu atau jika dia berada dalam suatu keadaan yang boleh diandaikan bahawa dia mempunyai niat untuk berurusan dengan barang itu jika dia memilih untuk berbuat demikian. (Rujuk kes-kes: *Chan Pean Leon v. PP* [1956] 1 LNS 17; ; [1956] 1 MLJ 237; ; [1956] 1 MLRH 44, *PP v. Denish Madhavan* [2009] 2 CLJ 209 FC; ; [2009] 2 MLJ 194; ; [2008] 3 MLRA 116; ; [2009] 2 AMR 757).

[27]Keterangan SP2 adalah jelas. Beliau bersama pasukan serbuannya melihat tertuduh menunggang motorsikal Yamaha itu pada jam lebih kurang 3:45 petang. Ketika itu, motorsikal Yamaha itu berhenti di tepi jalan berhadapan dengan rumah No. 22, Jalan Puan, Kampung Baru, Kuala Lumpur. SP2 dan pasukannya telah tahan tertuduh dan membuat pemeriksaan. Semasa motorsikal Yamaha itu diperiksa, dadah berbahaya yang menjadi hal perkara pertuduhan pertama telah ditemui dalam raga motorsikal.

[28]Mahkamah mendapati cabaran yang diketengahkan oleh pembelaan dalam pemeriksaan balas mengenai isu ini tidak berupaya menggugat keterangan saksi pendakwaan. Dakwaan pihak pembelaan semasa pemeriksaan balas bahawa dadah berbahaya tersebut telah diletakkan ke dalam raga motorsikal Yamaha itu semasa tertuduh sedang berjalan ke arah rumah No. 22 yang dihuni oleh seorang yang bernama Osman adalah suatu dakwaan yang tidak disokong dengan sebarang asas munasabah yang boleh dipercayai.

[29]Mahkamah juga mendapati kononnya kehadiran Osman yang dikatakan menghuni rumah No. 22 tersebut dan merupakan seorang saksi mata semasa tertuduh ditangkap bukanlah suatu keterangan yang dibuktikan. Dalam apa keadaan sekali pun, Mahkamah berpandangan ianya tidak menjadi sebahagian daripada keterangan material yang diselindung oleh pendakwaan kerana naratif kes pendakwaan menunjukkan dadah berbahaya tersebut ditemui dalam raga

motorsikal Yamaha tersebut dan bukan diletakkan di situ. Mahkamah dengan ini tidak cenderung untuk menggunakan inferen menentang di bawah seksyen 114(g) Akta Keterangan 1950 terhadap pendakwa.

[30] Tidak terdapat keterangan yang mencadangkan wujudnya sebarang perasaan tidak puas hati di antara pasukan SP2 dan tertuduh. Tambahan pula adalah sukar untuk diterima secara munasabah untuk diandaikan perbuatan yang boleh mengundang hukuman mati itu dibuat dengan sewenang-wenangnya di kawasan terbuka. Adalah juga diamati bahawa cadangan atau dakwaan pihak pembelaan dalam pemeriksaan balas bukanlah suatu keterangan dan tidak membuktikan apa-apa melainkan disahkan oleh saksi yang diperiksa balas atau dibuktikan sendiri oleh pihak pembelaan semasa membela diri, jika diarah membela diri. (Rujuk kes: *Ali Hosseinzadeh Basher v. PP* [2015] 1 CLJ 918 CA; ; [2015] MLJU 2069; ; [2015] 2 MLRA 643; ; [2015] AMEJ 45).

[31] Tanpa sebarang bentuk keterangan yang meyakinkan, Mahkamah ini berhak membuat anggapan bahawa pihak Polis Diraja Malaysia yang menjalankan tugas membanteras najis dadah dan anasir-anasir sekutunya hanya melaksanakan kewajipan yang dipertanggungjawabkan kepada mereka tanpa sebarang niat buruk atau aniaya. Tiada juga sebarang fakta yang menunjukkan SP2 adalah seorang saksi yang tidak boleh dipercayai. (Rujuk kes: *PP v. Mohamed Ali* [1962] 1 LNS 129; ; [1962] MLJ 257; ; [1962] 1 MLRH 79, *Wan Amirul Mubin Wan Kamaruddin v. PP* [2017] 1 LNS 1478 CA; ; [2017] MLJU 1253; ; [2017] MLRAU 351).

[32] Dalam kes *Ramis a/l Muniandy v. Public Prosecutor* [2001] 2 SLR (R) 705 CA, tertuduh yang sedang menunggang motorsikal Honda Cub bernombor pendaftaran JFB 3451 telah ditahan oleh pegawai dan anggota dari Biro Narkotik Pusat, Singapura di hadapan Blok 7, bangunan Marsiling Industrial Estate. Apabila motorsikal tertuduh diperiksa, satu beg jenama "Puma" telah dijumpai di dalam raga hadapan motorsikal itu. Dalam beg "Puma" itu, terdapat beg plastik putih "Fuji Grand" yang mengandungi 2 ketulan mampat tumbuhan-tumbuhan kering berwarna kehijauan yang disyakki Cannabis dan campuran Cannabis. Tertuduh telah dituduh di bawah Akta Penyalahgunaan Dadah dengan pertuduhan memiliki dadah bagi tujuan mengedar.

[33]Dalam menolak rayuan tertuduh dan mengesahkan sabitan Mahkamah Tinggi, Mahkamah Rayuan Singapura dalam membuat kesimpulan bahawa tertuduh mempunyai milikan fizikal beg “Puma” dan dadah berbahaya di dalamnya, membuat pengamatan berikut di muka surat 712:

“However, the incontrovertible facts were that the drugs were found in the “Puma” bag which was found on the motorcycle, which Ramis had ridden on. The vicinity was quiet and deserted on the morning of the offence. The CNB officers testified that there were no vehicles parked in the bus and motorcycle parking lots in the area. Afandy and Rahman did not spot any suspicious characters when they patrolled the vicinity of the temple.

.....

.....

26. We took the view that this whole matrix of facts led to the irresistible conclusion that Ramis had the bag of drugs in his motorcycle carrier basket when he arrived in the vicinity and parked his motorcycle at the side of Block 7.”,

dan seterusnya di muka surat 713:

“27. It was therefore our conclusion that the drugs were already on his motorcycle when he arrived in the vicinity of Marsiling Rise. We did not accept his claim that they were placed in his motorcycle carrier basket by someone else when he was standing in front of Block 7. As such, we had no doubt that he was in physical control of the “Puma” bag and the drugs contained in it.”.

[34]Seksyen 37(d) Akta Dadah Berbahaya 1952 ialah peruntukan mengenai anggapan boleh dipatahkan, iaitu anggapan milikan dadah berbahaya dan anggapan pengetahuan tentang sifat dadah berbahaya yang berada dalam milikan hingga dibuktikan sebaliknya. Anggapan ini terpakai apabila seseorang didapati dalam jagaannya atau dalam kawalannya apa-apa jua yang mengandungi dadah berbahaya.

Seksyen 37(d) Akta Dadah Berbahaya 1952 memperuntukkan seperti berikut:

“Presumptions

37. In all proceedings under this Act or any regulation made thereunder —

(d) any person who is found to have had in his custody or under his control anything whatsoever containing any dangerous drug shall, until the contrary is proved, be deemed to have been in possession of such drug and shall, until the contrary is proved, be deemed to have known the nature of such drug;”.

[35] Dalam kes *Mamasobri Useng v. PP* [2010] 8 CLJ 949 CA, Mahkamah Rayuan membuat pengamatan berikut mengenai pemakaian anggapan di bawah seksyen 37(d) Akta Dadah Berbahaya 1952 dalam kes-kes yang melibatkan dadah berbahaya yang dijumpai dalam kenderaan:

“It has been held in by the Federal Court in the case of *Syed Ali bin Syed Abdul Hamid & Anor v. PP* [1982] CLJ 188; ; [1982] CLJ (Rep) 340 and more clearly in the case of *P v. Lin Lian Chen* [1992] 4 2086; ; [1992] 1 CLJ (Rep) 285 that the statutory presumption under s. 37(d) of the Act did not arise as the vehicle in which the drugs was carried did not *ipso facto* fall within the meaning of the words “anything whatsoever containing any dangerous drug.”.

[36] Walau pun pihak pendakwaan menghujahkan bahawa elemen milikan telah dibuktikan dengan menggunakan anggapan di bawah seksyen 37(d) Akta Dadah Berbahaya 1952, Mahkamah mendapati keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan menunjukkan milikan oleh tertuduh terhadap dadah berbahaya yang menjadi subjek pertuduhan adalah milikan fizikal sebenar (“*actual physical possession*”). Dapatan ini berasaskan fakta bahawa motorsikal Yamaha yang ditunggangi tertuduh tidak boleh dikategorikan sebagai ‘apa-apa jua yang mengandungi’ (“*anything whatsoever containing*”) seperti yang dimaksudkan oleh seksyen 37(d) tersebut. Dalam membuat dapatan ini, Mahkamah dipandu oleh keputusan Mahkamah Rayuan dalam kes *Mamasobri Useng* dan juga keputusan berpengaruh dalam kes *Ramis a/l Muniandy*.

[37] Oleh yang demikian, bagi pertuduhan pertama untuk kesalahan mengedar 488 gram Cannabis, saya mendapati pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan bahawa tertuduh mempunyai milikan dadah berbahaya tersebut, iaitu milikan sebenar secara fizikal.

Elemen pengetahuan

[38] Persoalan mengenai pengetahuan sebagai satu elemen mental adalah bergantung kepada fakta sesuatu kes. Ianya sukar dibuktikan melalui keterangan langsung dan biasanya ditunjukkan secara inferen yang dibuat berdasarkan fakta dan keadaan tertentu kes. Dalam kes

Simon Savarimuthu Thevarajah v. PP [2020] 5 CLJ 105; ; [2019] 1 LNS 987 CA; ; [2019] MLJU 702; ; [2019] MLRAU 259; ; [2019] AMEJ 0767, Mahkamah Rayuan membuat pengamatan berikut mengenai elemen pengetahuan bagi melengkapkan pembuktian ingredien milikan:

"It is trite that proof of knowledge is very often a matter of inference. The material from which the inference of knowledge can be drawn varies from case to case. It is sufficient for the prosecution to prove facts from which it can be properly inferred that an accused person had the necessary knowledge. *The court is not concerned with the knowledge of a reasonable man but is concerned with reasonable inferences to be drawn from a concrete situation as disclosed in the evidence as it affects a particular person whose knowledge is in issue - see Public Prosecutor v. Chia Leong Foo* [2000] 4 CLJ 649; ; [2000] 6 MLJ 705; *Parlan bin Dadeh v. Public Prosecutor (supra)* .".

[Penegasan ditambah]

[39]Cannabis seberat 488 gram itu dijumpai dalam raga motorsikal yang ditunggangi oleh tertuduh dan hanya tertuduh seorang yang menunggang motorsikal itu tanpa pembonceng. Mahkamah juga mendapati tertuduh mempunyai pengetahuan mengenai milikan dadah berbahaya itu berdasarkan fakta bahawa dadah berbahaya yang dibungkus dalam plastik hitam itu merupakan satu-satunya barang yang berada dalam raga motorsikal yang ditunggangi tertuduh. Tertuduh ditahan selepas dia menunggang motorsikal dan bukan ketika dia baru sahaja bercadang untuk menunggangnya. Sudah pasti ianya berada dalam pandangan tertuduh ketika dia menunggang motorsikal itu. Ini adalah inferen munasabah yang dirumuskan berpandukan keterangan kes pendakwaan.

Ingredien mengedar

[40]Mengenai elemen mengedar, Mahkamah mendapati berat Cannabis yang dijumpai dalam milikan tertuduh adalah melebihi jumlah berat minima statutori di bawah seksyen 37(da)(vi) ADB 1952. Oleh yang demikian, anggapan mengedar adalah terpakai terhadap tertuduh.

Kesimpulan pertuduhan pertama

[41]Kesimpulannya, bagi pertuduhan pertama, Mahkamah mendapati pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh. Oleh yang demikian, bagi pertuduhan pertama, tertuduh dengan ini diperintah untuk membela diri.

Pertuduhan kedua

[42] Terdapat dua isu awal yang perlu dihuraikan terlebih dahulu. Pertama, mengenai salinan fotostat dokumen hakmilik (ID60) dan kedua, mengenai percakapan arwah Mazli bin Mashud (Eksibit P62) yang dirakam menurut peruntukan seksyen 112 Kanun Prosedur Jenayah. Kebolehterimaan ID60

[43] Dalam membentangkan kes pendakwaan, TPR yang terpelajar telah, melalui SP9, mengemukakan salinan dokumen hakmilik bagi tanah yang dipegang di bawah No. H.S.(D) 79646, Bandar Kuala Lumpur, Daerah Kuala Lumpur, Wilayah Persekutuan. Ianya bertujuan menunjukkan rekod ketuanpunyaan rumah tidak bernombor yang terletak dalam kawasan alamat No. 71, Jalan Hamzah, Kampung Baru, Kuala Lumpur yang dinyatakan dalam pertuduhan kedua. Menurut SP9, terdapat ramai penama sebagai pemilik. Salinan dokumen hakmilik ini ialah salinan fotostat dan ditanda sebagai dokumen pengenalan ID60.

[44] Prinsip undang-undang keterangan mengenai kandungan dokumen adalah jelas. Seksyen 61 Akta Keterangan 1950 memperuntukkan bahawa dalam membuktikan kandungan sesuatu dokumen, ianya boleh dilakukan dengan mengemukakan keterangan primer atau keterangan sekunder.

[45] Dalam kes ini, keterangan primer bermaksud dokumen hakmilik asal itu sendiri dan keterangan sekunder termasuklah keterangan yang disenaraikan di bawah perenggan (a) hingga (e) dalam seksyen 63 Akta Keterangan 1950. Keterangan sekunder pula hanya boleh diterima sebagai keterangan jika syarat-syarat yang diperuntukkan di bawah seksyen 65(1) Akta Keterangan 1950 dipatuhi. Beban pembuktian pula adalah terletak pada pihak pembelaan. (Rujuk kes: *Popular Industries Ltd v. The Eastern Garment Manufacturing Co. Sdn Bhd* [1990] 2 CLJ Rep 635; ; [1989] 3 MLJ 360; ; [1989] 2 MLRH 705).

[46] TPR yang terpelajar mengakui bahawa ID60 ialah salinan fotostat. Walau bagaimana pun, TPR yang terpelajar tidak mengemukakan sebarang keterangan bagi membolehkan ID60 diterima sebagai satu keterangan sekunder. Oleh yang demikian, Mahkamah tidak membenarkan ianya diterima masuk sebagai keterangan kerana ianya tidak mematuhi prinsip undang-undang keterangan.

Rakaman percakapan arwah Mazli bin Mashud (Eksibit P62)

[47]SP9 dalam keterangannya menyatakan bahawa dalam menjalankan siasatannya, beliau telah merakam percakapan arwah Mazli bin Mashud menurut seksyen 112 Kanun Prosedur Jenayah. Walau bagaimana pun, arwah Mazli bin Mashud telah meninggal dunia pada 27.04.2018 dan sijil kematian telah dikemukakan sebagai Eksibit P55.

[48]Percakapan di bawah seksyen 112 Kanun Prosedur Jenayah hanya boleh diterima masuk sebagai keterangan sekiranya syarat-syarat yang diperuntukkan di bawah seksyen 32(1)(i) Akta Keterangan 1950 dipenuhi. (Rujuk kes: *SP Rajnath K Saudrapandian & Satu Lagi Iwn. PP* [2017] 1 LNS 1223 CA; ; [2017] MLJU 1237; ; [2017] MLRAU 343).

Seksyen 32(1)(i) Akta Keterangan 1950 memperuntukkan seperti berikut:

“Hal yang dalamnya pernyataan mengenai fakta berkaitan oleh orang yang sudah mati atau yang tidak dapat ditemui, dsb., adalah berkaitan

32.(1) Pernyataan, bertulis atau lisan, mengenai fakta berkaitan yang dibuat oleh seseorang yang sudah mati atau yang tidak dapat ditemui, atau yang sudah menjadi tidak berupaya untuk memberikan keterangan, atau yang kehadirannya tidak dapat didapati tanpa kelengahan atau perbelanjaan yang pada pendapat mahkamah tidak munasabah dalam hal keadaan kes itu, dengan sendirinya fakta berkaitan dalam hal yang berikut:

(i) apabila pernyataan itu dibuat dalam penjalanan, atau bagi maksud, suatu penyiasatan atau siasatan mengenai suatu kesalahan di bawah atau menurut kuasa mana-mana undang- undang bertulis; dan”.

[49]Mahkamah mendapati pihak pendakwaan telah berjaya mengemukakan keterangan yang menunjukkan bahawa P62 ialah percakapan arwah Mazli bin Mashud yang telah meninggal dunia pada 27.04.2018. Sijil kematian telah dikemukakan sebagai Eksibit P55 dan percakapannya telah dirakam semasa SP9 melakukan siasatan kes ini.

[50]Walaupun Mahkamah menerima masuk P62 sebagai keterangan, ianya tidak bermaksud pihak pendakwaan telah sempurna dalam melaksanakan tujuannya untuk membuktikan

kononnya rumah tidak bernombor yang terletak dalam kawasan alamat No. 71, Jalan Hamzah, Kampung Baru, Kuala Lumpur itu adalah kepunyaan arwah Mazli bin Mashud. Mahkamah mendapati kandungan P62 mengenai hakmilik rumah tidak bernombor tersebut tidak boleh diberi pertimbangan tanpa sebarang keterangan lain untuk membuktikan isu ketuanpunyaan. Ia juga tidak dapat diuji dalam pemeriksaan balas dan ini menyebabkan nilai pembuktiannya menjadi kecil berbanding dengan keterangan yang telah melalui pemeriksaan penuh (Rujuk kes: *PP v. Tukiman Demin* [2008] 8 CLJ 856; ; [2008] 4 MLJ 79; ; [2008] 2 MLRH 597) dan juga menjadikan ianya tidak mempunyai nilai probatif. (Rujuk kes: *Ganesh Arunasalam Iwn. PP* [2017] 1 LNS 1279 CA; ; [2017] 6 MLJ 42; ; [2017] MLRAU 355).

Ingredien milikan

[51]Selanjutnya, bagi pertuduhan kedua untuk kesalahan mengedar 37,883 gram Cannabis, TPR yang terpelajar berhujah bahawa tertuduh mempunyai milikan dadah berbahaya dalam kabinet besi tersebut kerana anak kunci (Eksibit P34A) yang dirampas dari rangkai kunci motorsikal Yamaha tadi boleh digunakan untuk membuka kabinet besi tersebut.

[52]Rumah tidak bernombor yang terletak dalam kawasan rumah yang beralamat di No. 71, Jalan Hamzah itu adalah salah sebuah daripada tiga buah rumah yang terdapat di situ. Selain daripada rumah tidak bernombor itu, terdapat juga sebuah rumah yang disewa oleh seorang pekerja tapak pembinaan warganegara Indonesia bernama Sutejo (SP8) dan sebuah lagi rumah yang dikatakan milik tuan tanah. Rumah yang disewa oleh SP8 itu ialah rumah bernombor 71. Rumah tidak bernombor dan rumah yang dikatakan milik tuan tanah itu masing-masing terletak di kiri dan kanan rumah No. 71. Ini dapat diperhatikan melalui rajah kasar (Eksibit D38) dan gambar-gambar Eksibit P17(1) hingga (11).

[53]SP8 telah menghuni rumah No. 71, Jalan Hamzah itu sejak tahun 2014 hingga ke tarikh beliau memberi keterangan di Mahkamah ini pada 22.07.2020. Beliau mengenali tertuduh sebagai "Ujang" dan telah mengecamkan tertuduh yang berada dalam kandang salah. Menurut SP8, kadang-kadang tertuduh ada kelihatan datang ke pondok di depan rumahnya tetapi SP8 tidak tahu tujuan kehadiran tertuduh. SP8 juga diberitahu oleh arwah Mazli bahawa tertuduh menyewa rumah di sebelah rumah yang dihuninya itu. Walau bagaimana pun, SP8 sendiri tidak pasti sama ada benar atau tidak tertuduh tinggal di situ dan SP8 tidak pernah melihat tertuduh

masuk ke dalam rumah itu. SP8 juga tidak pernah melihat kabinet besi di hadapan rumah itu kerana beliau tidak pernah lalu di situ. Rumah-rumah dalam kawasan alamat No. 71, Jalan Hamzah ini dipagari sekelilingnya. Walau bagaimana pun, menurut SP8 pintu pagar kawasan rumah itu sentiasa terbuka dan tidak pernah bertutup.

[54] Pihak pendakwaan menghujahkan bahawa tertuduh ialah penyewa rumah tidak bernombor tersebut dan mempunyai milikan eksklusif kabinet besi yang ditemui di luar rumah berdasarkan kunci (Eksibit P34A) yang dirampas dari rangkaian kunci motorsikal Yamaha yang boleh diguna untuk membuka kabinet besi tersebut. Berdasarkan asas-asas ini, TPR yang terpelajar berhujah bahawa tertuduh mempunyai kawalan dan jagaan dadah berbahaya yang dijumpai dalam kabinet besi itu maka anggapan milikan di bawah seksyen 37(d) Akta Dadah Berbahaya 1952 adalah terpakai terhadap tertuduh.

[55] Dalam menilai keterangan-keterangan ini, Mahkamah mendapati tiada keterangan lain yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan bagi menunjukkan tertuduh ialah penyewa rumah tidak bernombor tersebut selain daripada rakaman percakapan arwah Mazli bin Mashud (Eksibit P62). Eksibit P62 itu sendiri tidak mempunyai nilai probatif yang tinggi kerana tidak diuji dalam pemeriksaan balas.

[56] Kehadiran profil DNA tertuduh pada tuala dan baju T yang ditemui dalam rumah tidak bernombor itu hanya menunjukkan tertuduh pernah berada dalam rumah itu tetapi tidak mencukupi untuk menunjukkan tertuduh ialah penyewanya. Mahkamah Rayuan dalam kes *Francis Abuchi Odiye v. Public Prosecutor* [2015] 1 LNS 928 CA; ; [2015] MLJU 816 CA; ; [2015] MLRAU 306; ; [2015] AMEJ 1302 membuat pengamatan bahawa keterangan profil DNA dan kesan cap jari hanya bersifat keterangan sokongan apabila ingredien-ingredien penting kesalahan seperti kawalan dan jagaan, milikan sebenar dan pengetahuan telah dibuktikan.

[57] Jika sekali pun tertuduh boleh dikatakan sebagai penyewa rumah tidak bernombor itu, kabinet besi yang mengandungi dadah berbahaya tersebut berada di kawasan terbuka di luar rumah dan SP8 mengesahkan pintu pagar kawasan beralamat No. 71, Jalan Hamzah itu sentiasa terbuka dan tidak pernah bertutup. Satu-satunya cebisan keterangan yang mungkin boleh mengaitkan tertuduh dengan dadah berbahaya yang ditemui dalam kabinet besi itu ialah

kunci (Eksibit P34A) yang dirampas dari rangkaian kunci motorsikal Yamaha tersebut. Persoalannya, adakah kehadiran kunci (Eksibit P34A) dan kehadiran profil DNA tertuduh dalam rumah tidak bernombor itu mencukupi bagi membuktikan tertuduh mempunyai milikan dadah berbahaya tersebut?

[58]SP8 dalam keterangannya menyatakan pintu pagar kawasan beralamat No. 71, Jalan Hamzah itu sentiasa terbuka dan tidak pernah bertutup. SP8 juga menyatakan beliau tidak pernah nampak kabinet besi itu kerana beliau tidak pernah melalui kawasan itu. SP8 juga ada melihat tertuduh ada datang ke situ kadang-kadang. Ini merupakan sebahagian daripada keterangan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan sendiri, iaitu melalui SP8 yang berperanan sebagai saksi pendakwaan.

[59]Dalam kes *Chan Pean Leon v. PP* [1956] 1 LNS 17; ; [1956] 1 MLJ 237; ; [1956] 1 MLRH 44, Mahkamah merujuk maksud milikan seperti berikut:

“Possession” itself as regards the criminal law is described as follows in Stephen’s Digest (9th Edn., p. 304):

“A moveable thing is said to be in the possession of a person when he is so situated with respect to it that he has the power to deal with it as owner to the exclusion of all other persons, and when the circumstances are such that he may be presumed to intend to do so in case of need.”.

[60]Dengan merujuk prinsip dalam kes *Chan Pean Leon dan kes-kes Siew Yoke Keong v. PP* [2013] 4 CLJ 149 FC; ; [2013] 3 MLJ 630; ; [2013] 4 MLRA 99; ; [2013] 3 AMR 202, *PP v. Denish Madhavan* [2009] 2 CLJ 209 FC; ; [2009] 2 MLJ 194; ; [2010] 1 MLRA 495; ; [2010] 3 AMR 477 and *PP v. Abdul Rahman bin Akif*; [2007] 4 CLJ 337 FC; ; [2007] 5 MLJ 1; ; [2007] 1 MLRA 568; ; [2007] 4 AMR 269, Mahkamah Persekutuan dalam kes *Ghasem Hozouri Hassan v. PP* [2018] 6 CLJ 133 FC; ; [2018] MLJU 601; ; [2018] MLRAU 180; ; [2018] 4 AMR 857 membuat pengamatan berikut:

“[31] Thus, from the above, when we talk about the issue of custody and control what is crucial is that the accused must be so situated that he can deal with the proscribed drugs as if it belonged to him, and it must be shown that he had the intention of dealing with it as if it belonged to him should he see any occasion to do so (he had *animus possidendi*).”.

[61]Melalui gambar kabinet besi itu yang dikemukakan sebagai Eksibit P16(1) hingga (14), Mahkamah ini mengamati bahawa kabinet besi itu adalah kabinet besi yang biasa. Adalah tidak keterlaluan bagi Mahkamah ini membuat inferen munasabah bahawa kabinet besi seumpama ini pada kebiasaannya mempunyai lebih daripada satu anak kunci dan boleh juga kunci pendua dibuat baginya. Sesiapa yang mempunyai kunci kabinet besi ini boleh membukanya dan meletak atau mengambil barang-barang daripadanya termasuklah dadah berbahaya tersebut.

[62]Kabinet besi itu terletak di luar perkarangan rumah No. 71. Tiada sebarang keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan bagi menunjukkan atau mencadangkan suatu fakta bahawa tiada orang lain yang mempunyai akses kepada kabinet besi tersebut walau pun ianya terletak di luar rumah. Fakta bahawa tertuduh didapati mempunyai kunci yang boleh digunakan bagi membuka kabinet besi itu semata-mata tanpa sebarang keterangan lain adalah tidak memadai untuk membuktikan tertuduh mempunyai kawalan atau jagaan ke atas kabinet besi itu dan seterusnya mempunyai milikan dadah berbahaya yang disimpan dalam kabinet besi itu.

[63]Kesimpulan yang berbeza mungkin boleh dibuat jika terdapat kunci tambahan pada kabinet besi itu dan sifat tersendiri kunci itu menunjukkan hanya tertuduh seorang sahaja yang mempunyai anak kuncinya atau kabinet besi itu terletak dalam kawasan yang hanya boleh diakses oleh tertuduh. Rumusan ini juga adalah sejajar dengan prinsip undang-undang bahawa jika wujud sebarang keraguan, manfaat keraguan itu hendaklah diputuskan secara memihak kepada tertuduh. (Rujuk kes: *Sridhar Arunasalam v. PP* [2009] 6 CLJ 595 CA; ; [2011] 6 MLJ 129; ; [2009] 2 MLRA 569).

[64]Berdasarkan keterangan yang telah dikemukakan, Mahkamah mendapati pihak pendakwaan telah gagal membuktikan bahawa tertuduh mempunyai milikan dadah berbahaya tersebut. Mahkamah mendapati keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan tidak berupaya menunjukkan tertuduh mempunyai jagaan atau kawalan dadah berbahaya yang menjadi hal perkara pertuduhan bagi membolehkan anggapan milikan di bawah seksyen 37(d) terpakai. Tambahan pula rumah tidak bernombor dalam kawasan rumah No. 71, Jalan Hamzah itu juga tidak mempunyai satu kawasan yang tersendiri. Malah, ia berkongsi halaman dengan beberapa rumah lain di kawasan yang sama dan akses bebas ke kawasan itu tidak dapat

dinafikan kerana keterangan pihak pendakwaan sendiri menunjukkan bahawa pintu pagarnya sentiasa terbuka dan tidak pernah bertutup.

Elemen pengetahuan

[65]TPR yang terpelajar bergantung sepenuhnya pada anggapan di bawah seksyen 37(d) Akta Dadah berbahaya 1952 bagi membuktikan pertuduhan kedua ini. Tiada sebarang keterangan lain yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan bagi menunjukkan tertuduh mempunyai pengetahuan mengenai dadah berbahaya yang terdapat dalam kabinet besi tersebut. Jika sekali pun boleh diandaikan tertuduh mempunyai pengetahuan mengenai dadah berbahaya dalam kabinet besi itu berdasarkan kunci (Eksibit P34A) yang dirampas dari rangkai kunci motorsikal Yamaha tersebut, pembuktian ingredien pengetahuan semata-mata tanpa terlebih dahulu dibuktikan tertuduh memiliki dadah berbahaya tersebut adalah tidak mencukupi bagi Mahkamah ini membuat keputusan wujudnya satu kes *prima facie* bagi pertuduhan kedua.

Ingredien mengedar

[66]Tanpa pembuktian elemen milikan dadah berbahaya tersebut, pihak pendakwaan tidak mempunyai asas untuk membuktikan elemen mengedar. Pihak pendakwaan tidak mengemukakan sebarang keterangan lain bagi membuktikan ingredien mengedar melainkan keterangan yang menunjukkan dadah berbahaya yang menjadi hal perkara pertuduhan kedua ini adalah dalam suatu kuantiti yang sangat banyak, iaitu 37,883 gram. Sekiranya ingredien milikan dan elemen pengetahuan dibuktikan, kuantiti dadah berbahaya sebanyak ini adalah mencukupi bagi Mahkamah membuat dapatan secara pertimbangan akal bahawa ianya adalah bagi tujuan pengedaran. (Rujuk kes: *Ong Ah Chuan v. PP* [1980] 1 LNS 181; ; [1981] 1 MLJ 64; ; [1980] 1 MLRA 283).

Kesimpulan pertuduhan kedua

[67]Kesimpulannya, bagi pertuduhan kedua, Mahkamah mendapati pendakwaan telah gagal membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh. Oleh yang demikian, bagi pertuduhan kedua, tertuduh dengan ini dilepas dan dibebaskan tanpa dipanggil membela diri.